

सांसर्द्धते षट्कुम्भातुङ्गत्वं पञ्चगव्येन शुद्धिः । जल
बाहुल्ये शतकुम्भोद्धारात् पञ्चगव्यमोक्षणाच्च शुद्धिः ।
कूपदिषु दूषितेषु दिवा सूर्यरश्मिवायुस्पर्शनात्
शुद्धिः । रात्रौ वायुचन्द्रनक्षत्ररश्मिस्पर्शनात् शुद्धिः ।
सन्ध्यायां वायुस्पर्शनात् शुद्धिः । नद्यादौ अन्यजादिभि-
र्दूषिते तत्स्वीकृतजनस्थानादन्यत्र जलं शुद्धमेवेति
एवं खनुभ्या शुद्धिर्विवेचनीया विधा० पा० ।

अथ प्रसङ्गादुपहृतजलपाने प्रायश्चित्तमभिधीयते । तत्र
विष्णुः “ऋतपञ्चनद्यान् कूपादत्यन्तोपहृताहोदकं पीत्वा
ब्राह्मणस्त्र्यहस्रपवसेदु द्रष्टुं राजान्य एकाहं वैश्यः शुद्धो
नक्तं सर्वे तेऽन्ते पञ्चगव्यं पिबेयुरिति” । अत्यन्तोपहृतात्
भूतपुरीषादिभिः । इदमकामविषयं कामतो मातुष
शवोपहृतकूपादिजलपाने हारीतः “क्लिप्तं भिक्षुं शवे
तोयं तत्रस्थं यदि तत् पिबेत् । शुद्धे चान्द्रायणं कु-
र्वात्तत्रैकं भक्ष्यं वा” । अथक्ती तत्रैकं भक्ष्यं भक्ष्यं धर्म
प्रदीपः । “यदि कश्चित्ततः स्नायात् प्रमादेन द्विजोत्तमः ।
जपंस्त्रिपवश्चायं अहोरात्रेण शुद्धयति” । अकामतो
देवलोक्तम् “क्लिप्तं भिक्षुं शवं चैव कूपस्थं यदि दृश्यते ।
पयः पिबेत् तिरात्रेण वातुमे द्विगुणं ऋतम्” । अङ्कुराः
“कूपे विष्णुमूलसमृष्टे पीत्वा तोये द्विजोत्तमः । तिरा-
त्रेण विष्णुध्वजेत कर्तुं सान्त्वयनं ऋतम्” । शाने तु लघु
विष्णुः “अपो भूतपुरीषाद्यौर्दूषिताः प्रायेवेद्याः । तदा
सान्त्वयनं कर्तुं वृत्तं कार्यं विष्णुध्वजे” । चाण्डालकूपदि
जलपाने आपस्तम्बः “चाण्डालकूपभाण्डस्थं नरः
कामात् जलं पिबेत् । प्रायश्चित्तं कथं तत्र वयं वयं
विनिर्दिशेत् । चरेत् सान्त्वयनं विप्रः प्राजापत्यं तु भू-
मिषः । तदर्थं तु चरेत् वैश्यः शूद्रे पादं विनिर्दिशेत् ।
तथा “स्त्रोच्चादीनां जलं पीत्वा पुष्करिण्यां क्षुदेऽपि
वा । आतुदग्धं शुचिं श्रेयमश्नादशुचिं ऋतम् । तत्तोयं
यः पिबेद् विप्रः कामतोऽकामतोऽपि वा । अकामा
नक्तभोजी स्वादहोरात्रं तु कामतः” । कलवाम्यासे
प्राजापत्यम् “अन्यजेः स्नानिताः कूपाः डागं
वायुश्च वा । तेषु स्नात्वा च पीत्वा च प्राजापत्येन
शुद्धयति” इत्यापस्तम्बस्मृत्यात् । इदमनापदिषयम् ।
यत्तु “अन्यजेः स्नानिताः कूपा तडागादि तथैव च ।
तेषु स्नात्वा च पीत्वा च पञ्चगव्येन शुद्धयति” । तदथ-
क्तावधाने वा आपदि तु यातातपः “अन्यैरपि जते
कूपे सेतो वायादिके जते । तत्र स्नात्वा च पीत्वा च

प्रायश्चित्तं न विद्यते” । इदमत्यन्तापदिषयमिति शू-
पायिः । “ब्राह्मणश्चतुर्विधो वैश्यः शूद्रश्चैवान्यजातयः ।
एभिर्द्यौः कारिताः कूपाः स्नानं तेषु तु कारयेत्” ।
अन्यजातयो भूर्भुविसक्ताद्या अतुलोनाः । अन्यजा-
नितचण्डालपरिग्रहीतकूपादिजलपानेऽङ्कुराः “चा-
ण्डालपरिग्रहीतं योऽस्नात्तादुदकं पिबेत् । तस्य शुद्धिं
विजानीयात् प्राजापत्येन नित्यम्” । एतदभ्यासे
यत्त्वापस्तम्बेन पञ्चगव्यप्रशयनात्सुष्ठुम् “प्रपाश्चरय्ये
घटके च सौरे श्लोण्यां जलं कोशविनिःसृतं च । त्रपाक
चाण्डालपरिग्रहेण पीत्वा जलं पञ्चगव्येन शुद्धयेदिति”
तदथक्ताविषयमापदिषयं वा” विधा० पा० ।

अथ प्रसङ्गात्तडागादिविक्रयप्रायश्चित्तम् । तत्र
“देवद्वयप्रतिश्रयोद्यानारामसभाप्रपातङ्गागपुण्यसेतुसुत-
विक्रयं कृत्वा तत्रैकं सप्ताहं चरेदिति” शूद्रवचनम-
कामतद्विषयम् । यत्तु पैठिनस्युक्तम् “आरामत-
डागोद्यानपुष्करिण्युते विक्रीते निषवणस्यायधःशायी
चतुर्वर्कालमचीयात् तदहत्सुष्टुविषयम् अहत्सुष्टु त
सर्वस्वोद्देशेन तत्रैकं तत्साधारण्येन सत्त्वाभावा-
दिक्रयासम्भवात् । सर्वोत्तमेष कर्तुं नश्यत्वात् साधा-
रणाभिकवस्तुन इवेति हिक्” विधा० पा० ।

“तिलकलं जलं क्षीरं दधि क्षौद्रं हृतानि च । न त्र-
जेद्वज्रज्ज्वानि” विधा० पा० । उतवाक्यम् ।

वर्जजलसुक्तं हेमाद्रौ ब्रह्मण्डे “उगमि केनिषं क्षीरं
पङ्क्तिं पल्लवोदकम् । न भवेद् जलं गोदभिर्नक्तं य-
ज्ञायुपाकृतम् । यज्ञं सर्वोत्तमं सृष्टं यज्ञाभोज्यनिपा-
नजम् । तद्वज्रं बलिच तात ! सदैव आहर्कर्मणि ।
निपानं जलाशयः । शुद्धितप्ते शङ्कः “स्नानमाचमनं
दानं देवतापिहतर्पणम् । शूद्रोदकेन कुर्वीत तथा मेधा-
द्विनिःसृतैः” हेमाद्रावादित्रपुराणे “चिरं पर्युषितं
वापि शूद्रस्य दमयापि वा । जाङ्गल्याः स्नानदानादौ
पुनस्तपे सदा पयः” । कात्यायनः “अपो निम्नं न
गृह्णीयाच्च पिबेच्च कदाचन । सङ्कृत्याग्निमुपर्यग्नं घाञ्चो
पान्ते इतीरयेत्” । रजोदोषे तु प्रायुक्तम् नारदीये
“त्यजेत् पर्युषितं पुण्यं त्यजेत् पर्युषितं जलम् । न
त्यजेत् जाङ्गवीतोयं तुलसी विल्वपञ्चकम्” नि० धि० ।

“पानीयं पायसं सर्पिर्दधि क्षीरं हृतानि च । निरस्यं
जलेमेतेषां न प्रदेयन्तु कदाचित्” आङ्गि० त० महाभारतम्
जलदानप्रकारः विधानपारिजाते जलो बध-